

EL

LLIBRE

DE

TOTHOM

índex

	Pàgs.
<i>Als lectors</i> , per Joan Oliver	7
<i>Llaverias</i>	9
<i>La diada dels Reis</i> , per Ramona Violant Ribera	11
<i>Els esports a Catalunya: hockey sobre patins</i> , per J. Garcia Castell	15
<i>Sastreria a mida</i> , per Carles Sindreu	18
<i>Els aplecs de Matagalls</i> , per S. Grau Mora	22
<i>Sis quarts d'illusió</i> , per Joaquim Carbó	26
<i>La música catalana en 1962</i> , per Manuel Valls	32
<i>L'Hospital de la Santa Creu</i> , per Rafael Tasis	35
<i>El turista a Barcelona</i> , per Josep M. ^a Lladó Figueres	42
<i>Els infants són de moltes maneres</i> , per Jeroni de Moragas	46
<i>L'humorisme gràfic a Catalunya</i> , per Pere Calders	52
<i>El seny</i> , per Ramon Folch i Camarasa	56
<i>L'Univers clofolla d'ou</i> , per Miquel Masriera	64
<i>Cinc per set = trenta-cinc</i> , per Manuel I. Escofet	70
<i>Iniciació al Ioga</i> , per Anton Sala Cornadó	78
<i>A propòsit de Joan XXIII</i> , pel Dr. Antoni Pous	81
<i>Elegia 1963</i> , per Pau Romeva	84
<i>Xile i els xilens</i> , per Domènec Guansé	89
<i>Reflexions d'un ninot de falla</i> , per Joan Fuster	95
<i>Història de Judit</i> , per Pere Gràcia	100
<i>Rebosteria de les terres catalanes</i> , per Joan Cabané	104
<i>El port de Barcelona</i> , per V. A.	109
<i>D'un àlbum de família</i> , per Xavier Benguerel	116
<i>Adopció i creació en la poesia popular</i> , per Josep Romeu	118
<i>Les dones com són, dolces o salades?</i> , per Rosa M. ^a Arquimbau	121
<i>Josep Garriga, diputat català a l'assemblea de Baiona i comissari regí de Josep I</i> , per Joan Mercader	127
<i>Pepe</i> , per Núria Sales	132
<i>L'Àfrica dels nostres dies està per civilitzar?</i> , per F. Vallverdú	139
<i>L'escultura catalana actual</i> , per Sebastià Gasch	143
<i>Les bubotes d'Andratx</i> , per Baltasar Porcel	148

REFLEXIONS D'UN NINOT DE FALLA

per JOAN FUSTER

A vostès ja els ho puc dir: m'han cremat en efígie. Literalment, he estat objecte, o víctima, d'un autèntic *auto de fe*. La cerimònia, que tingué lloc el dia 19 de març del 1963, s'ajustava a les tradicions del gènere: se celebrà a la plaça major de la ciutat de València, va presenciar-la una considerable aglomeració de públic, la presidien les màximes autoritats locals, el simulacre incinerat em representava inequívocament a mi, i el foc que va consumir-lo havia estat encès per mans commogudes de virtuosa i judicial indignació. Crec que, més o menys, aquestes circumstàncies solien donar-se d'una manera gairebé regular en les antigues combustions d'heresiarques, quan el reu era condemnat en rebellia o a títol pòstum. En el meu cas, per fortuna, no hi mitjançava la intervenció de cap tribunal amb poders tan imponents com els del venera-

